Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Ek Sayı - 2 Nisan 1980

İÇİNDEKİLER:

18-21 Mart günlerinde Sofya'da, Lenin'in 110. doğum yıldönümü dolayısıyle Çağdaş Sosyal Teoriler Enstitüsünün düzenlediği Bilimsel Konferansta TKP temsilcisinin yaptığı konuşmanın özeti

18-21 Mart günlerinde Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Sofya'da, Çağdaş Sosyal Teoriler Enstitüsü, Lenin'in 110. doğum yıldönümü dolayısıyle bir Bilimsel Teorik Konferans düzenledi. Konferansa TKP'den de temsilci katıldı. TKP temsilcisi "Leninizm ve Türkiye'de sınıf savaşımı" konulu konuşmasında özetle şöyle dedi:

"...V.İ.Lenin'in 110'uncu doğum yılında, O'nun ideleri artan bir ölçüde yığınları kavrıyor. Leninizmin düşmanları bile, onun yapıtlarını, öğretisini gözönüne almadan, toplumsal gelişme üzerine tek söz edemiyor. Leninizmin çevresindeki bu canlı tartışma, bu çetin ideolojik savaş neden? Bu, Leninizmin yaşayan, canlı bir öğreti* olduğunu kanıtlayan yalın bir örnektir.

Günümüzde, toplumsal gelişmenin, ideolojik savaşın hiç bir sorunu yoktur ki, Leninizm onu yanıtlamasın. Leninizmin yeryüzünün değişen koşullarına yaratıcılıkla verdiği yanıtların Lenin'in yapıtı ile ilgili bilânçosu nedir ? Lenin'in -emperyalizm, sosyalist devrim, proletarya diktatörlüğü, yeni türden parti, demokrasi ve sosyalizm savaşının, ulusal kurtuluş ve sosyal kurtuluş savaşının kopmaz bağı, işçi sınıfının demokrasi ve sosyalizm savaşında bağlaşıkları, ayrı sosyal sistemlere bağlı ülkelerin barış içinde yan yana yaşaması, sosyalizm ve komünizm kuruculuğu- öğretileri bugün de bütün ülkeler devrimcilerinin elinde biricik ideolojik, teorik ve metodolojik silâhtır."

"...Tarihin akışı, çağımız dünyasını kökten değiştiren derin devrimci dönüşümler, Leninci ülkülerin doğruluğuna ve yenilmezliğine tanıklık ediyor."...

"...Leninizmin bu yaşamsal gücü nereden geliyor ? Bu öğreti neden eskimiyor ? Çünkü bu öğreti, gücünü her şeyden önce dünyayı kavrama ve değiştirmedeki bilimsel yöntemden alıyor. Ama bu kuşkusuz, Marksizm-Leninizm'in evrensel ve güncel değerinin salt onun metodolojisine indirgenebileceği anlamına gelmez. Marksizm-Leninizm, bu bilimsel yöntemin temeli üzerine kurulu çok yanlı ve evrensel teorisiyle de dipdiri yaşıyor."...

..."Çağımızda bir tek Marksizm vardır, o da Leninizm'dir.

Leninizmin yandaşları, ülkemizde egemen sınıfların kanlı baskılarına karşı aralıksız bir savaş yürütüyorlar. Leninci

ülküler işçiler, emekçiler ve güçler arasında yayılıyor. Leninci idelerin yayılmasında TKP üzerine düşen görevleri başarıyla yerine getirmek için çalışıyor. Türkiyeli komünistler, daha Büyük Oktobr Devrimi'nin ilk yıllarında Lenin'in yapıtlarını illegal bastılar. Günümüzde Leninizmin Türkiye'deki gücü her şeyden önce TKP'nin güçlenmesiyle ete kemiğe bürünüyor. Lenin'in 110. doğum yıldönümünde tüm ülke ölçüsünde illegal ağını kurduğunu partimiz, haklı bir gururla, Leninizmin er geç utkuya ulaşacağının maddesel bir kanıtı olarak açıklıyor. Bir başka olgu daha var. Sovyetler Birliği'nin, reel sosyalizmin başarıları yalnızca TKP'nin savaş koşullarını elverişli kılmakla kalmıyor."...

..."Leninizmin ideolojik karşıtları ve düşmanları, yalnız teorik bir hata içinde değiller. Onlar, çağımızın en önemli sorununda barış ve savaş sorununda Leninci görüşleri yadsımakla kalmıyorlar, pratikte emperyalizmin barış düşmanı politikasına katılıyorlar. Güncel uluslararası gelişmeler Leninizmi savunmanın barışı savunmak olduğunu gösteriyor.

V.İ.Lenin emperyalizm koşullarında sosyalist devrim teorisini geliştirdi ve ona eşsiz katkılarda bulundu. Günümüzde Lenin'in bu yol gösterici öğretisi yeni koşullara yaratıcılıkla uygulanıyor."...

..."Türkiye koşullarında sosyalist devrimin yollarını açacak demokratik dönüşümlerin bir erk sorunu olarak belirdiği , bu dönüşümlerin sosyalist devrimle bir tek devrimci süreç içinde bütünleşen bir demokratik devrim aşamasını zorunlu kıldığı gerçeği, sosyalizm perspektifi için savaşan proleter akımlarca giderek daha geniş şekilde anlaşılıyor.

Böylesi bir devrim aşamasında emperyalizme bağımlı kapitalist toplumun temel çelişkisinin, emek-kapital çelişkisinin yanında yer alan ikinci bir çelişkiler yumağı, yani bir yanda emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, toprak ağalarının, öte yanda ise başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ulusal demokratik güçlerin yer aldığı çelişkiler çözümlenecektir. Türkiye'de emek-kapital çelişkisinin belli bir olgunluğa erişmiş olması, devrim sürecinin birinci aşamasının bir erk sorunu olarak çözümlenmesi ile birlikte sosyalist devrime geçiş sorununu gündeme getirecek, demokratik devrimin kazanımlarının tek güvencesi olarak bu geçişi zorunlu kılacaktır."...

..."Devrimci sürecin demokratik aşamasının sosyalist devrime açılması kuşkusuz kendiliğinden gerçekleşmeyecektir. Erk

sorununu ulusal demokratik güçler yararına çözülmesi ve demokratik dönüşümler yönünde adımlar atılması ile birlikte köy ve kent emekçilerinin burjuvazinin etkilerinden tümüyle kurtularak işçi sınıfının etrafında birleşmelerinin, proletarya diktatörlüğü için savaşmalarının olanağı genişleyecektir. Ama bu olanağın gerçek yaşama dönüşmesi ancak proletaryanın, onun politik güçlerinin, en başta komünistlerin savaşımı ile olur. Bunun için proletaryanın devrimci güçler içinde belirleyici güç haline gelmesi, proletarya hegemonyasının gerçekleşmesi zorunlu bir ön şarttır. Partimiz proletarya hegemonyasını, ileri demokratik devrimi gerçekleştirecek sınıf bağlaşıklığının ayrılmaz bir sorunu olarak görüyor. Bunun, savaşımın içinde gerçekleşmesi için bugünden çaba gösteriyor."...

..."TKP'nin halkın en yakıcı, en dirimsel, vazgeçilmez istemleri için verdiği savaşın günümüzde dört temel politik hedefte toplanıyor:

1. Emperyalizmin, NATO'nun, ABD'nin Türkiye üzerindeki artan baskı ve hegemonyasına karşı savaş. Türkiye'nin yeni askersel bloklara sürüklemesini ve ABD ile yeni ikili anlaşmaları önlemek.

2. Demokratik hak ve özgürlüklere yapılan saldırıya, faşizm ve baskı rejimi tehlikelerine karşı, baskı yasalarına,DGM'lerin kuruluşuna karşı savaş.

3. Halkın yaşam koşullarına girişilen saldırıya karşı, pahalılığa, işsizliğe karşı savaş.

4. Batı Avrupa'da, NATO ölüm füzeleri yerleştirilmesine karşı, barış ve yumuşama için savaş.

Bu taktik belgiler halkın vazgeçilmez istemlerini dile getiriyorlar. Bu nedenle en geniş yığınları harekete geçirme, geniş bir demokrasi hareketi oluşturmada temel olabilmenin yeteneğini taşıyorlar. Ama günümüz koşullarında bu istemleri ulusal demokratik güçlerin oluşturacağı devrimci bir erk dışında kimsenin gerçekleştiremiyeceğini de partimiz yığınlara duyurmaktan geri durmuyor. Yığınlar kendi savaş deneyleri içinde burjuva partilerinin iki yüzlü sözlerinin içyüzünü giderek kavrıyor."...

..."V.İ.Lenin'in bize verdiği eşsiz örnek yeni türden partinin her koşulda savaşması yeteneği, her tür örgütsel savaş biçimini kullanma ustalığı şimdi Türkiye'de sınıf savaşı için dirimsel önem taşıyor.

TKP, bu yılın 10 Eylülünde 60.kuruluş yılını kutluyor. O, 60 yıl boyunca Leninizmin bayrağını yüksekte tuttu.Bundan böyle de Leninizme bağlı kalacaktır.".

TKP temsilcisi "İşçi sınıfının eylem birliği sorunu" konusunda özetle şunları belirtti: "İşçi sınıfının tarihsel özgörevini yerine getirmesi herşeyden önce onun sıralarındaki bölünmüşlüğü gidermesine, devrimci temelde birliğini sağlamasına, yığınlarla sıkısıkıya bağlı Marksist-Leninist bir partinin öncülüğünde savaşmasına bağlıdır. İşçi sınıfı ancak eylem birliği ile öz sınıf çıkarları için savaşı başarıyla yürütebilir, emperyalizme, tekellere karşı savaşta bağlaşıklarını çevresinde toplayabilir, yığınları kazanabilir, proletarya hegemonyasını kurabilir."...

..."Bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de işçi hareketinin yani örgütlü olarak ekonomik, politik ve sosyal çıkarlar için savaşan proletaryanın bölünmüşlüğünün bir dizi sosyo-ekonomik ve politik-ideolojik nedenleri vardır. Sendikalı işçilerin 2/3'ü iki büyük sendika konfederasyonunda toplanmıştır. Bunların yanısıra 600'ün üstünde sendika, iki küçük konfederasyon bulunuyor. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) üyesi sendikaların çoğunlukla sınıf sendikacılığını savunan yönetimleri vardır. Konfederasyon yönetimi bu tabanla sınıf işbirliği konumları arasında sallantılı bir tutum alıyor. Türk-İş'in yönetimi gerici partilerle bağlıdır. Ancak tabanında sınıf sendikacılığını savunan sendikalar da vardır.

Gelişmiş kapitalist ülkelerden farklı olarak Türkiye'de işçi hareketi politik olarak başlıca bir komünist ve bir sosyal demokrat partide örgütlenmiş değildir. TKP illegal koşullarda giderek artan bir ölçüde proletaryanın öncü ve bilinçli kesimlerini sıralarında örgütlüyor. Yasal olarak çalışan iki işçi partisi, TİP ve TSİP Marksizm-Leninizmden esinlenen konumlara yöneliyorlar.

Burjuva reformist bir parti olan CHP, sosyal reformizmi işçi hareketine sızdırmayı amaçlıyor. Bu girişimlerinde birkaç yıldanberi üyesi olduğu Sosyalist Enternasyonal'in sağcı yöneticilerinin desteğini alıyor, onların yöntemlerini kullanıyor. İşçi komiteleri kurmakla fabrikalarda örgütlenmek yolunda adım atmak istiyor. Öte yandan iki büyük sendika konfederasyonunda etkilediği sendika yöneticileri aracılığıyla sendikal konumlarını güçlendirmek ve gelecekte sosyal-demokrat yönetimli ayrı bir konfederasyon oluşturmak amacını güdüyor. Böylelikle CHP eliyle işçi sınıfı içinde giderek örgütlü bir sosyal-demokrat hareket yaratılmak isteniyor.

Günümüz Türkiye'sinde, derin ekonomik ve sosyal bunalım ortamında, emperyalizmin iç gericiliğin işçi sınıfına, demokrasi güçlerine saldırılarının yoğunlaştığı, rejimin yarı-askersel bir zorbalık düzeni niteliği kazandığı, faşist tehlikenin arttığı koşullarda işçi sınıfının eylem birliği sorunu büyük güncellik taşıyor."..

..."İşçi sınıfının politik eylem birliği' çerçevesinde TKP ile işçi partilerinin üyeleri arasında NATO'ya ve emperyalizme karşı barış ve silâhsızlanma için, demokratik özgürlüklerin korunması için faşist tehlikeye, işsizlik ve pahalılığa karşı değişik düzeylerde ortak eylemler gerçekleştiriliyor. Sınıf sendikaları, ilerici yığın örgütleri, meslek örgütleri bu eylemlere katılıyorlar."...

..."TKP'nin yürüttüğü eylem birliği politikası şu ilkelere dayanmaktadır: Ortak düşmana karşı ortak çıkarları ön plâna koymak, eylem birliğini adım adım sınıf savaşının bütün alan ve düzeylerine yaymak, stratejik amaçlar için savaşta geçici ve daha uzun süreli anlaşmaları birbirine bağlamak, komünist partisinin ideolojik ve örgütsel bağımsızlığını titizlikle korumak, yanlış bulduğu görüşleri Marksizm-Leninizmin ilkeleri temelinde arkadaşça eleştirmek, bu ilkelerden ödün vermemek. Kuşkusuz böylesi bir eylem birliğinde karşılıklı politik ödünler verilmesi zorunluk olabilir."...

..."TKP ile işçi partileri arasında eylem birliğini zorlaştıran etkenler de yok değildir. TKP'nin illegal koşullarda savaşması, eylem birliği üstüne anlayış farklılıkları bunlardan bazılarıdır. TKP işçi partileriyle arasındaki görüş ayrılıklarının, bu partilerle eylem birliğini engellemediğini, tersine eylem birliği süreci içinde bu görüş ayrılıklarının Marksist-Leninist ilkeler temelinde giderilebilmesinin olanaklı olduğunu ileri sürüyor."...

..."Komünist partisiyle işçi partileri arasındaki görüş ayrılıklarının giderilmesi sürecinde elbette ilkesel bir temel üzerinde bir tartışma yürütülecektir. Önemli olan bunun eylem birliğini zedelemeyecek bir üslûp ve biçimde arkadaşça yürütülmesidir."...

Türkiye Komünist Partisi temsilcisi "Sol terörizm" konusunda da şöyle dedi:

..."...Bu sorunun incelenmesinde, Marks ve Engels'in terörü ve bunun sınıf savaşındaki yerini değerlendirmesi yöntem bakımdan önemli bir temel oluşturuyor. Lenin bu değerlendirmeyi Rusya'da terörist akımlara karşı ideolojik, politik savaş içinde daha da geliştirmiştir. Burjuva ideologları, sağ ve "sol" oportünistler, bu arada teröristler, Lenin'in bu konudaki tutumunu çarpıtıyorlar. Özellikle onun terörizme karşı ilkesel eleştirisini gözardı ediyorlar."...

..."Türkiye'de terörist eylemlerin ezici çoğunluğu bu tür aşırı sağcı, faşist örgütlerce yapılıyor. Ancak sözde devrimci belgiler altında gizlenerek girişilen terör eylemlerinde de bir artış var. Bu tür "sol" terörist guruplar banka soymak, politik cinayet işlemek ve benzer eylemler yapıyorlar. Bu gurupların saldırıları komünistlere, sendikacılara, ilerici örgütlerin temsilcilerine karşı da yöneliyor. Öte yandan yığınsal eylemleri terörist çıkışlarla serüvenci yöne sürüklemeye, bunu başaramazlarsa bu eylemlere silâhla saldırmaya çalışıyorlar. Böylece faşist terörle "sol" terörizm sık sık aynı amaç içinde birleşiyorlar. Egemen sınıflar, bu eylemlerden anti-komünizmi, anti-Sovyetizmi körüklemek, komünizm ülkülerini karalamak, demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısıtlamak, demokrasi güçleri arasında dağınıklık yaratmak amaçlarıyla yararlanıyor. Egemen burjuvazi bir yandan faşist terör eylemlerini, bunları kimin örgütlediğini gözden gizlemeye çalışıyor. Öte yandan, "sol" terörizmi "uluslararası komünizmin", "komünistlerin" yürüttüğü propagandasını yayıyor. Tekelci basın bunun yanısıra bu gurupları kriminel suçlularla aynı kefeye koyuyor. "Sol" terörizmin kaynaklarına ilişkin tüm burjuva anlayışları, bu olgunun temelinde yatan kapitalizmin bunalımını gözden saklamak amacını taşıyor. Kimi küçük burjuva çevrelerde, "sol" terörist guruplara, devrimci hareketin bir bileşini gözüyle bakıyorlar. Gerçekte ise, günümüz "sol" terörizmi, işçi sınıfının tarih sahnesinde çoktan beri aktif bir rol oynadığı koşullarda, kapitalist bunalımın yozlaşmış ürünlerinden biri olarak ortaya çıkıyor."...

..."..."Sol" terörizmi incelerken kuşkusuz terörist guruplara kadro kaynağı olan goşist akımlarla, dar anlamdaki terörist grupları karıştırmamak gerek. Bu birinciler tümüyle yozlaşan

terörizmin çevresinde ya da kenarında yer alıyorlar. Öğrenci, aydın, memurlar arasında belli bir yığın tabanına, hatta işçi sınıfının yeteli politik olgunluğa erişmemiş kesimlerinde yer yer, dar da olsa belli bir desteğe sahip bulunuyorlar. Bu gurupların programları bazı anti-emperyalist, anti-faşist çizgiler taşımakla birlikte bulanıktır, "Sol" terörizme ve Maoculuğun birçok tezlerine karşı çıkmalarına karşın bunların önemli ölçüde etkisi altındadırlar. Bu durum, bu gurupların aralarındaki farkları, iç çelişkilerini gözönünde tutan, ayırımlı, ama ilkesel bir yanaşımı gerektiriyor..."...

..."Terörizmin eleştirisi, hiçbir zaman şu iki sonuca varamaz: Birincisi, Türkiye gibi egemen sınıfların her fırsatta gerici teröre başvurduğu bir ülkede, terörü ilke olarak yadsımak doğru olmaz. Lenin birçok kez terörü "ilke olarak" yadsımanın devrimciler için saflık olacağı gerçeğinin altını çizmiştir. İkincisi, teröristlerin silâhlı eylemi mutlaklaştırmaları, devrimin barışçıl olmayan yoldan da gelişebileceği olasalığını yadsımaya yol açmamalıdır. TKP Programında partinin koşullarının gerektirdiği her tür savaş biçimine başvuracağı, buna hazırlıklı olma zorunluğu belirtilmiştir.

Dünya komünist hareketi, uluslararası güç dengesinin değişmesi koşullarında, barışçıl yoldan devrim olanaklarının genişlediğini haklı olarak belirtiyorlar. Ama bu, Türkiye gibi bir ülkede barışçıl yol olanaklarını abartmaya; hele düpedüz "parlamenter yol" denilen bir yolu devrimci olarak göstermeye izin vermez. Terörizme karşı verilecek ideolojik savaşta böylesi reel durumla çelişen konumlardan hareket etmek yalnızca terörist gurupların konumlarını güçlendirmeye yarar. Komünistlerin görevi, işçi sınıfını her türlü parlamentarist ve legalist önyargılardan kurtarmayı gerektirir. Böyle bir tutum, terör eylemlerine sempati duyan goşist gurupların tabanlarındaki dürüst insanları, doğru devrimci çizgiye çekmekte de ilkesel önem taşır."